

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 641/2026
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Јована Мишчевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К бр. 89/25 од 09.05.2025. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.182/25 од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Јована Мишчевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди К бр. 89/25 од 09.05.2025. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.182/25 од 19.02.2026. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди К бр. 89/25 од 09.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци.

Истом пресудом, на основу одредаба члана 261, 262. и 264. став 4. ЗКП, окривљени је ослобођен дужности плаћања судског паушала, а на основу члана 252. и 254. став 4. ЗКП, обавезан је да оштећеном на име накнаде штете плати износ од 57.188,86 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 80. и 87. КЗ, од окривљеног су привремено одузети предмети ближе описани у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр.182/25 од 19.02.2026. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног, пресуда Основног суда у Кикинди К бр. 89/25 од 09.05.2025. године преиначена је тако што је окривљени АА оглашен кривим због извршења једног продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом на основу члана 87. у вези члана 78. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде, а на основу члана 258. став 4. ЗКП, окривљени је обавезан да оштећеном ЈВП „Воде Војводине“ из Новог Сада, надокнади штету насталу у износу од 57.188,86 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени ослобођен плаћања судског паушала.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Јован Мишчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или тако што ће окривљеном изрећи условну осуду или одредити да казну затвора издржи у просторијама којима станује, или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе већ правноснажно пресуђено, обзиром да је побијаном правноснажном пресудом окривљени оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика у временском периоду од 10.08.2022. до 15.09.2022. године, док је правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди К бр.28/24 од 08.03.2024. године оглашен кривим због извршења кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. КЗ за радњу извршену дана 19.09.2022. године, па како је радња извршења по правноснажној пресуди Основног суда у Кикинди К бр.28/24 предузета 19.09.2022. године, дакле свега четири дана након последње предузете радње због које је оглашен кривим правноснажном побијаном пресудом, имајући у виду одредбу члана 61. став 1. КЗ, то према ставу браниоца окривљени није учинио више кривичних дела у стицају, већ само једно продужено кривично дело, за које је већ правноснажно осуђен пресудом

Основног суда у Кикинди К бр.28/24. Стога је суд, оглашавајући окривљеног кривим и побијаном правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди К бр.89/25 од 09.05.2025. године, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које се окривљени гони није посебно кривично дело, па како против истог учиниоца за исто кривично дело није могуће водети два кривична поступка, то је суд морао одбити оптужбу према окривљеном за продужено кривично дело шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, јер се ради о ствари која је већ правноснажно пресуђена.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује истовремено и на битну повреду одредава кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди К бр.28/24 од 08.03.2024. године оглашен кривим због кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 1. КЗ, које је извршио дана 19.09.2022. године, те да је побијаном правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди К бр.89/25 од 09.05.2025. године оглашен кривим због продуженог кривичног дела шумска крађа у продуженом трајању из члана 275. став 2. у вези става 1. и члана 61. КЗ, које је извршено у периоду од 10.08. до 15.09.2022. године.

Одредбом члана 61. став 6. Кривичног законика („Сл.гласник РС“ бр. 121/12) прописано је да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела.

Дакле, иако стоји чињеница да је окривљени за истоврсна кривична дела осуђен пресудом Основног суда у Кикинди К.бр. 28/24 од 08.03.2024. године и побијаном пресудом Основног суда у Кикинди К.бр.89/25 од 09.05.2025. године, те да су радње извршене у временској повезаности, Врховни суд налази да се у конкретном случају не може радити о једном продуженом кривичном делу, обзиром да дело због ког је окривљени оглашен кривим пресудом Основног суда у Кикинди К.бр. 28/24 од 08.03.2024. године није обухваћено продуженим кривичним делом у побијаној правноснажној пресуди, те стога представља посебно кривично дело, сходно члану 61. став 6. КЗ. Ово тим пре када се има у виду да је пресуда Основног суда у Кикинди К.бр. 28/24 од 08.03.2024. године постала правноснажна дана 08.03.2024. године, дакле више од годину дана пре доношења побијане правноснажне пресуде Основног суда у Кикинди К.бр.89/25 од 09.05.2025. године, те ова радња свакако није могла ући у састав продуженог кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим побијаном пресудом.

Из наведених разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбио као неоснован.

У делу у којем се захтевом указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, Врховни суд је поднети захтев одбацио као недозвољен. Ово стога што у уводу захтева бранилац окривљеног само формално указује на наведену повреду закона, док у суштини, у образложењу, с тим у вези, указује на повреду закона из члана

441. став 1. ЗКП, истицањем да суд није правилно ценио чињенице и околности које утичу на то да казна буде већа или мања, а која повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић